

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

समानोत्थसिभीष्मेणद्रोणद्रौणिक्रुपेण च ॥ सव्यसाचिनमायातं निवारयमहारणे ॥ ४२ ॥ लेलिहानं यथा सर्पगर्जतं नृषभं यथा ॥ बनस्थितं यथा व्याघ्रं जहि कर्णधनं जयं ॥ ४३ ॥ एते ब्रवंति समरे धार्तराष्ट्रमहारथाः ॥ अर्जुनस्य भयात्तूर्णनिरपेक्षानाधिपाः ॥ ४४ ॥ द्रवतामथ तेषां तु नान्योस्ति युधिमानवः ॥ भयहायो भवेद्दीरस्त्वानृते सूतनन्दन ॥ एते त्वां कुरुवः सर्वे दीपमासाद्य संयुगे ॥ ४५ ॥ धिष्ठिताः पुरुषव्याघ्रत्वतः शरणं कांक्षिणः ॥ वैदेहांवष्टुकां बोजास्तथानम्रजितस्त्वया ॥ ४६ ॥ गांधाराश्च ययाधृत्या जिताः संख्ये सुदुर्जयाः ॥ तां धृतिं कुरु राधेयततः प्रत्येहि पांडवं ॥ ४७ ॥ वासुदेवं च वाष्पार्णेयं प्रीयमाणं किरीटिना ॥ प्रत्युद्याहि महाबाहो पौरुषे महति स्थितः ॥ ४८ ॥ कर्ण उवाच प्रकृतिस्थोऽसि मे शल्य इदानीं संमतस्तथा ॥ प्रतिभासिमहाबाहो मा भैषीस्त्वं धनं जयात् ॥ ४९ ॥ पश्य बाहो बलं मे घशि क्षितस्य च पश्य मे ॥ एको घनिह निष्यामि पांडवानां महाचमूं ॥ ५० ॥ कृष्णो च पुरुषव्याघ्रततः सत्यं ब्रवीमि ते ॥ नाहं त्वायुधि तौ वीरौ व्यपयास्ये कथंचन ॥ ५१ ॥ शिष्ये वानिहतस्ताभ्यामनित्यो हिरणेजयः ॥ कृतार्थोऽद्य भविष्यामि हत्वा वाप्यथ वाहतः ॥ ५२ ॥ शल्य उवाच अजय्य मे न प्रवदंति युद्धे महारथाः कर्णरथप्रवीरं ॥ एकाकिनं किमु कृष्णाभिगुप्तं विजेतु मे न कइ हो त्सहेत ॥ ५३ ॥ कर्ण उवाच नैतादृशो जातु बभूव लोके रथोत्तमो यावदुपश्रुतं नः ॥ तमीदृशं प्रतियोत्स्यामि पार्थ महाहवे पश्य च पौरुषं मे ॥ ५४ ॥ रणे चरत्येष रथप्रवीरः सितैर्हयैः कौरवराजपुत्रः ॥ सवाद्यमानेष्यति कृच्छ्रमेतत्कर्णस्यां तादेतदंतास्तु सर्वे ॥ ५५ ॥ अस्वेदि नौराजपुत्रस्य हस्तावपमानौ जातकिणौ बृहतौ ॥ दृढायुधः कृतिमानक्षिप्रहस्तो न पांडवे येन समो स्तियोधः ॥ ५६ ॥ गृह्णात्यनेकानपि कपत्रानेकं यथा तान्प्रतियोज्य चाशु ॥ ते क्रोशमात्रे निपतंत्य मोघाः कस्तेन यो धो स्तिसमः पृथिव्यां ॥ ५७ ॥ अतोपयत्वां डवे यो ह्युता शं कृष्ण द्वितीयोतिरथस्तरस्वी ॥ लेभे चक्रं यत्र कृष्णो महात्मा धनुर्गांडीवं पांडवः सव्यसाची ॥ ५८ ॥ श्वेताश्वयुक्तं च सुघोषमुग्रं रथं महाबाहुरदीनसत्त्वः ॥ महेषुधी चाक्षये दिव्यरूपे शस्त्राणि दिव्यानि च हव्यवाहात् ॥ ५९ ॥ तथैन्द्रलोके निजघान दैत्यान संख्येयान् कालकेयांश्च सर्वान् ॥ लेभे शंखं देवदत्तं स्मृतं त्रकोनाम तेनाभ्यधिकः पृथिव्यां ॥ ६० ॥ महादेवं तोषयामास यो ब्रैः साक्षात्सु युद्धेन महानुभावः ॥ लेभे ततः पाशुपतं सुघोरं त्रैलोक्यसंहारकरं महाखं ॥ ६१ ॥ पृथक् पृथक् लोके कपालाः समेता ददुर्महाबाण्य प्रमेयाणि संख्ये ॥ यैस्तान् जघानाशुरणे नृसिंहः सकालकेयानसुरान्समेतान् ॥ ६२ ॥